

86 Theod. Zygomalæ Epistola

ρόδοι, ἔτρονον φιλανθρώπων μηδ' ἐν ἀναμέ-
 νοντες. Ταῦτα ᾠδὴ τῶν πεμφθέντων ἀ-
 κήσαντες οἱ ἀπεσταλκότες· σκιάζαντες ἀ-
 πὸ μέσης καρδίας, εἰς ἕρπυλιν τε τὰς χει-
 ρας ἀναλείναντες, καὶ δάκρυσι πολλοῖς πε-
 ρικλυζόμενοι· ὑπερασπιστὴν ἔλεγον, κύριον
 ἢ τὸ κράτος ἀνέκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀ-
 νεξιχνίαστος, ἀκαστον δὲ λόγος τῆς βαρ-
 βάρου, οὗς ἀπέστειλεν, ὀνειδίζων σὲ τὴν
 δεσποτίαν τῶν ὀλων. Ἐρῦσθαι πόλιν κλη-
 ρονομίας σου, καὶ λαὸν σὺν κεκλημένον ὀ-
 νόματι· μήτε εἰπωσι, πῶς ἐστὶν ὁ θεὸς αὐ-
 τῶν; ταῦτα μὲν, ὁ λαὸς θεὸς δὲ, τίς πῶς
 σὺν πρὸς τὴν χαγαίου διαβάσειν; ἡμε-
 μελέτησαν, ἀπεικώλυσε· πατάξας δὲ
 ὀλίγους, ὡς πρὸς ἀλλήλους ἀπέσελλοι. δύο
 δὲ ἐν τρεῖς ἡμέρας, ἀκροβολισμοῖς
 καὶ τοπικαῖς ἐφόδοις, τῆς πόλεως οὐκ
 ἐπαύσαντο. Ἔργον δὲ ἡμεῖς, ἐν μελέτῃς ἐ-
 ποιμαζόμενοι τῷ κύνι· κατὰ μὲν γυνῶν, μη-
 χανὰς τεῖχομαχικὰς ᾠδῶσθαι, καὶ ἐλε-
 πόλεις· κατὰ δὲ θαλάσσης, τὰ ᾠδῶσθαι
 σκύβαις ἐξαρτύσαι πλοῖα, ὑπερασπι-
 μὸν ὑπερχόντες· ὡς καθ' ἑκάστην ἐ-
 μίαν ἡμέραν, κρᾶτῆσθαι κατὰ τῆς πόλεως
 πόλεμον, ἐκ γῆς ὁμῶς καὶ θαλάσσης. ἐν
 ὅσῳ δὲ τὴν ποιῆσθαι ἐξήρτυε πόλεμον· λα-
 βῶν, ὅσον ἔχεν ἐν ἰσπεύσει ἐπίλεκτον,
 ἐν τοῖς ἀναπλεομένοις τῆς πόλεως γέγονε
 μέρες· τῶν περὶ τὴν ἐρατῶν ἡπιδεικνύμε-
 νῶν· καὶ κῆν τὰ ὁμοία ἐπείσθη. Μάλ-
 λον δὲ, ὁ μὲν ἐξ ἀσίας, ὁ δὲ ἐξ ἑρώπης,
 καθάπερ ἄγριοι θῆρες, ὠρύοντο κατὰ τῆς πό-
 λεως· ἐτοιμοὶ πάντες νομίζοντες ἔχειν θῆ-
 ραμα. ἀλλὰ τίς αὐτὴν λαλήσῃ; θεὸς δὲ τότε
 θαυμασία· τίς δὲ τίς εἰς ἡμᾶς ὠπταγ-
 χνίαν ἐξαχύσει ἐδὴ γῆσ' αὐταῖς γὰρ ὁ χα-
 γαῖος, δὲ τὰ κέρατα κόλπας ἐπλή-
 ρωσε πλοῖων· καὶ πλοῖον τεχνῶν, εἰς
 γυνῶν πάντα καταβάλλειν ἐπειράτο, ὡς δὲ
 χερῆ τὴν ταῦτης ἐπίστασιν ἔχειν· καὶ δια-
 ξηρᾶς μυροποληθεῖ λαῶν ἐπολέμει· ὁ θεὸς
 κενὰς τὰς ἐλπίδας αὐτῶν ἔδειξε. Τούτων
 γὰρ ἐράγη ὁ πόλεμος, κατ' ἕκα-
 στον μέρους τῆς τεῖχος· καὶ τούτους ῥω-
 μαῖοι βαρβάρων ἀείλοιν· ὡς μηκέτι
 οὐδὲ ζῶντας θύωσθαι κατακαίειν οὐδὲ
 θνήσκοντας. Καὶ ταῦτα μὲν γέγονε, κα-
 τὰ τῶν ἡπὶ γῆς πολεμούντων. Διὰ δὲ

Horū preces ad Deū

Chagani et Persarū cōtra urbem societas.

Scythæ, terra mariq; oppugnantes, succumbunt.

pectore ingemiscere: ad cælum manus extende-
 re: vim equidem lacrymarum profundere.

Domine protector noster, inquit: cu-
 ius potentia, infinita inæstimabilisq; est:
 & gloria, maxima imperuestigabilisq;: au-
 di uerba, quæ Barbarus iste renuntiari no-
 bis iussit: probro te afficiens, dominum
 uniuersitatis rerum. Erripe urbem hæredi-
 tatis tuæ: & populum de tuo appellatum
 nomine: ne permitte, ut dicāt: ubi est De-
 us eorum? Hæc ita, populus. Deus autem
 transitum Persarum ad Chaganum, quem me-
 ditabantur, prohibuit: percussis non paucis eo-
 rum, quos inuicem mittebant. Duo proinde,
 aut tres, consecuti dies: quibus uelitationes,
 & certis in locis pugna, commissa, bellumq; conti-
 nuatum fuit. Cōsiliū autem illi cāni captum
 erat: terra quidem, machinas oppugnatorias
 & tormenta muris admoerere: mari uerò,
 Scythica nauigia innumerabilia explicare:
 ut ita uno tempore, hostes, urbem terra
 simul mariq; oppugnaret. Dum hæc ad
 hunc modum apparantur: ipse cum omni
 lectissima equitatus manu, in superiorem
 ponti Eaxini partem accedit; ostentationis
 ad Persicum exercitum causa: quod idem &
 hic fecit. Imò potius, alter ex Asia, al-
 ter ex Europa, instar immanium belluarum,
 urbi obrugebant: prædam se paratam na-
 ctos rati. Verum quis mirabilia, quæ De-
 us tunc fecit, eloquatur? Quis ipsius erga
 nos misericordiam percensere queat? Nam
 cum Chaganus Ceratinum sinum nauigijs
 impleuisset: eaquæ in litibus prope muros, fa-
 cilioris ascensus parandi causa impingere co-
 naretur: & è terra innumero exercitu pu-
 gnaret: Deus spes eius uanitatis conuicit.
 Tanta namque animorum ui, singulis in par-
 tibus mœnium pugnatum est: & tanta Bar-
 barorum cedes à Romanis facta: ut ad mor-
 tuos cremandos non amplius sufficerent ui-
 ui. Hoc euentu, in terra pugnatum. In ma-
 ri uerò, nauigia cum epibatis, in parte,
 quæ Blachernæum D. uirginis fanum respici-
 cit, Deus subito demersit: illius scilicet in-
 tercessione, lacrymis populis ad misericor-
 diam commota. Ingentem ea uolentum-
 que uentum & procellam in illos excitauerat.

Mare

τῆς θαλάσσης, αὐτανδρὰ τὰ πλοῖα πρὸ τοῦ ἐν βλαχέρωναις θεοῦ ναοῦ τῆς πα-
 ναγίας, θεὸς ἐβύθισεν ἀθρόον, πρεσβείαις αὐτῆς, ἐλεῶ τῶν δαιμόνων τοῦ
 λαοῦ. Ἐξάισιον καὶ βίαιον καταγίδια, κατ' αὐτῶν ἐγείρασα πνέματῶν.

ἠφροδία

σφόδρα γὰρ ἠψωθεῖσαι ἡ θάλασσα, ὡς πλη-
όρου τὰ θεία ναῦ τὰ τε ἐγένοντο, & διαφρεθῆ-
σαι θείῳ νεύματι εἰς διαφρέσεις, πάντας
ἄρδ' ἕλω κατεπόντισε, & κατέδυσεν αὐτοῖς
πλοίοις μονοξύλοις, καὶ ἕλω ἰδεῖν τότε μέγι-
στον καὶ ἀφροσύνην τεράστιον: ἴσθη καὶ ὄρεσι κύ-
ματα ποικίλων τῶν θάλασσαν, καὶ τρέπον
ἀγρίῃ θήρῳ ἐξογκασμένῳ καὶ μακρομένῳ,
καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔθεε δ' ὀποτόμως Ἰππιηδῶ-
σαν, & ἀνιλεῶς κατεπίσταν: ὡς περ ποτὲ
εἶπεν αἰγυπθίως πεποιήκων, ἰσραὴλ τῶν πά-
λαι καταδιώκοντες. Τότε δὲ τότε καὶ αὐ-
τὸς ὁ βασιλεὺς, αὐτόπῃς γενόμενος τῆς
ποιούτης ἀπωλείας ἔιδεν στρατῶματ',
αὐτῶν περὶ τὴν ἀπώλειαν ἰππῶν ἐφ' ὑψη-
λῶν τόπων ἰσάμενος, χερσὶ τὸ σῆθη, καὶ τὸ
περὶ τὸ πορὸν ἐτυπῆσαν, οἱ ἦσαν τὸς ἔταχας πρὸς
εἰς ἐχθρῶν ἀνταγωνισόμενοι, ἐπεὶ ἔμαθον
τὸν ἐν θαλάσῃ γενόμενον βαρβάρους ὄλε-
θρον: οὐδέως θεία δὲ δυνάμει ῥωσθέντες, καὶ
ἰσχυρῶς φραζόμενοι, τὰς πύλας τῶν τεχνῶν
ἀνεπέτασαν, καὶ ὡς βοῆ & ἀλαλαγμῶν κα-
τὰ τῶν ἐχθρῶν ἐξέδραμον. Τοσούτη δὲ πε-
ρὶ εὐχὴ χάρις τῆς δυνάμει τῆς ἡμέτερου: ὡς
& παύσας & γυναικας κατ' ὀκείνων ὄρμη-
σάντων, εἰς αὐτὸ πρὸς γενέσθαι τῶν ἐχθρῶν τὸ
στρατόπεδον. Τότε ἕλω ὄραμ' ἐνα χιλίας διώ-
κοντα, καὶ δύο μυριάδας μετακινῶντα.
ποικίλως θεὸς ἀνιχύροισι δ' ἐδῶρηται. ὡς δὲ ὁ
ἡλιος ἔδυσεν, καὶ νύξ κατέλαβεν: τὰς πόλιν οὖν
κηνήσας δυνάμεις, καὶ μηχανὰς, ὡς περ ἐκό-
μησαν, πᾶσας ἐτέφρωσαν. καὶ χάριτι θεῶν,
τῶν ἰδίων πόνων αὐτῶν γὰρ γενέσθαι, & ἐμ-
πρησίας. Ο δὲ πατριάρχης, καὶ ὁ λοιπὸς λα-
ὸς, τὰς χεῖρας εἰς ἔρανόν διαπέτασαντες,
ὡς δ' ἀκρυσί, χαρῆς ἡλαθῆσαν, & ἔλεγον:
Ἡ δεξιὰ σου, κύριε, δ' ἐδῶξεν αἰὲν ἰσχυρῶς: ἡ
δεξιὰ σου χεῖρ, κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρῶν: καὶ τῶν
πλήθει τῆς δόξης σου, σὺν ἐπιψας εἶπεν ὑπε-
ναλίς σου. & τὰ λοιπὰ, & ὅμοια τῶν ἄλλων, ἀχά-
ρῃσιντες ἀνθρώπων: καὶ ἔτι μὲν οἱ βαβάρους,
πλήθει δυσσεβημάτων Ἰππιατῶσαντες,
μετ' ἀιχμῶν ὑπέστρεψαν, βαρβάρους
συνεπαγύμκοι. ἔτι τῆς θείας εὐνομίας καὶ ἀ-
γάθης, πρὸς δόξως τῶν σωτηρίων ἐχίει
ὡς τὸ τότε τῆ πόλει.

Oppidanis erumpenti bus, hostiū fuga.

Patriarcha & oppida- ni Deo gra- tias agunt.

Alia Con- stantinopo- leos irrita Saraceno- rū obfidio, tempore Imp. Pogo- nati. Año Christi cir- 678.

Ἐπι, μετὰ τὸ πρὸς ἰσραὴλ ἰσάμενος, τῶν
βασιλείων ἰθὺνόντων, κωνσταντῖνα ἔπαυσεν
νάτῃ, κατέλαβεν ἀναρλιῶν σμῆνῃ, ἐν
σὺλῳ μεγάλῳ τῶν πόλιν ταύτην. & περὶ τῶν
μισαντῶν πλοισίμ, ναυμαχίαι κατ' ἐκά-
στω ἐγένοντο: δὲ τὸ ἐαρινῶν καὶ ἔθι, μέγισ-
τον φθι-
νοπώ-

Mare enim cum hostes ad Templum illud ap-
propinquassent, in sublime elatum, diuinoq; nu-
tu pluribus locis interruptum & hians, cum-
ctos ad fundum usq; deciecit: & cum nauigijs,
quæ lim res erant, absorbuit. Erat tunc cernere
maximum & ineffabile miraculum. Etenim
mare fluctus ad montium instar eleuabat: in
modum fera bestia intumescens furebat: in ho-
stes Dei immaniter insiliebat, immaniter inho-
stiter deglutiens: quemadmodum Aegyptijs
quondam fecit, antiquos illos Israclitas perse-
quentibus. Tunc temporis ipse quoq; Barba-
rus, suis oculis tantam exercitus sui perniciem
cernens (ibi enim alicubi cum cataphractis e-
quitibus in loco ediciose stabat) manibus pe-
ctus & frontem feriebat. Oppidani autem, qui
in manibus cum hoste pugnabant, perceptio
Barbarorum marino interitu: continuo diuina
quadam vi confirmati, denso agmine facto,
portas mœnium aperunt: magnoq; clamore &
exultatione in hostes erumpunt. Tanta tunc Le-
uitia, presentiaq; animi, nostros incessit: ut etia-
m pueri & fœmine in illos irruerent: atque
in ipsa castra eorum penetrarent. Ibi cernere
erat, ab uno mille fugari: à duobus, decem mil-
lia loco pelli. Tanta vi Deus infirmos domauit.
Cum Sol iam occidisset, & nox superuenisset:
machinas & tormenta hostilia, quibus potiti
fuerant, omnia combusserunt. Ita beneficio Dei
cum cetera, tum incensionem, suis manibus fe-
liciter peregerunt. Patriarcha uero, & popu-
lus, manibus ad cælum sublatis, cum lacrymis
beneficium diuinum predicarunt, ac ceci-
nerunt:

Dextra tua, Domine, robore glorifica Exod. 15
ta est: dextra tua, Domine, confregit ini-
micos: multitudine glorię tuę contriuiisti
aduersarios tuos. Hęc & alia similia, gratis
agendis uociferabantur. Ita Barbari, qui
cum copijs numerosis aduenerant, turpiter cū
paucis hominibus recesserunt. Hoc modo præ-
ter opinionem mirè, diuina bonitas & prou-
dentia salutem huic urbi confecit.

Præterea, elapsis inde irigintaquinque
annis, Imperatore Constantino Pogonato, in
gens Agarenorum classis aduersus eandem
tetendit. Qua in propinquo appulsa: quo-
tidie pugnis naualibus contendebatur: quod
à tempore uerno usque ad autumnum
durauit. Hyeme subsēcuta: Cyzicum hac
Agarenorum & Saracenorū classis traie-
cta, ibi hyemauit: rursus sub initium uc-
ris

νοπώρη. χειμῶν ὁ Πηγνομενός, περαι-
νέμεν ὁ ποιῆτὸς Σόλ ἄγαρηνῶν καὶ
σαρακηνῶν, ἐχέμαζεν ἐν κυζίκῳ καὶ πάλι
ἀρχομενός ἔαρ, ἐκείθεν ἀναγόμε-
νός, ὁμοίως ἐπολέμει. ἐπὶ τὰ ἔτη ἐπεσι τὴν πολέ-
μην διαρκέσαντες ὁ ποιῆτὸς Σόλ, πάλιν πολλὰ πολὶα ἀποβαλὼν, καὶ πολ-
λὰς καὶ ἀναριθμήτας μαχίμους, ἐπὶ τὴν πόλιν
ἐπιπέφερετο χειμῶν, ὑπέ-
σπευε καὶ ἔτ' ἀγαρηνῶν εἰς τὰ ἴδια.
καὶ ἐν ταῖς μέρεσι τὴν συλαίαν γενόμενος,
ὑπὸ σφοδρῶν καὶ ῥαγδαίων ἀνέμων ἐ-
πιπνύσασθαι αὐτοῖς, κατεσφικαίαν ὄρ-
γην τὴν θεῶν, ἀρδύων ἀπώλετο. ἔτω κατὰ
διαφόρας καὶ τὴν δεξιὰν θεῶν φυλατ-
τομένη πόλιν, προσβάλλοντες οἱ ἀλιτήριοι,
τὰ τῆς μαυρίας ἀρχῆς αὐτῶν ἀποπλη-
ρῆντες, ἀπερακτοὶ καὶ ἀλοχῶντες πλήρεις ὑ-
πέσπερον.

Ἀλλὰ πάλιν, ἐπεὶ παύθη ἡ διωα-
σία ἡρῆν ἄγαρηνῶν εἰς μέγιστον ὁ ποιῆτὸς
προμυκὸν κατέλαβον τὴν τῶν περσῶν βα-
σιλείαν, εἰς τὴν αἴγυπτον, καὶ λιβύ-
νην: διδόντες λόγον τοῖς χριστιανοῖς, ὡς ἐβιά-
σονται αὐτοὺς ἀναβῆναι τὴν ἀμάμητον καὶ
ὄρθόδοξον πίσιν χρίστων, τὴν θεῶν ἡμῶν. ὁ
περσὸς ἐφύλαξεν, ἀλλὰ πολλὰς μάρτυρας
ἀπέδειξεν. Ἰπιδραμόντες ἡ καὶ Ἰνδῶν, καὶ
αἰθίοπων, καὶ τὰ μαυρία ἔθνη, λίβυάς
καὶ ἰσπανῶν μέρη: ἐρχατο πάλιν, καὶ
κατὰ ταύτης τῆς πόλεως ἐπεσπράτθισαν. τὴν
ἡ βασιλείαν λέοντος τὴν ἰσαύρα, ἀρχὴ τῆς
Βασιλείας ἐπέλημμενός, προσθεμὸς αὐτοῖς
τέλη παρεχεν: αὐτοὶ καὶ φύλακας ἐγκατα-
στήσαν κατεβιάζοντο τὴν πόλιν ταύτην. εἰς ἃρ-
ρῆν γὰρ τῶν τε πλῆθει τῶν οἰκείων στρατῶν, καὶ τῶν
μισοφορικῶν, καὶ τῶν ἐξόστρεπῶν ἐπι-
πέφω ναυμαχικῶν Σόλων, εἰς τὴν πολὶα φθά-
νοντιώς οἱ τὰς ἰσθμίας χεῖρας ἄψαντες λέγυσσι.
Θύπτες ἡ τὸ στρατῶν αὐτῶν πρὸ τῶν ἄ-
στεῶν οἱ περσῶν, ἐδεμίαν προσβο-
λήν τεως προσήχον, ἀολάζοντες ἐπὶ κτή-
σεις, ὑπὸ θεῶν κωλύμενοι, ματωσάντες
αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκείαις διαβαλίοις. ὁ δὲ κα-
τὰ τὴν πόλιν φιλόχριστος λαός, ἐποίησε
λιτὰς μετὰ δακρύων: καὶ ὄχλασε ἡσυχῶς
δὲ ἀνεπεμψέτω θεῶν: πεπελθόντες τὰ
τείχη, καὶ φέροντες τὸ πᾶν σπῆμα τοῦ ξύλου τῶν
σοφρῶν τῶν κυρίων, ὡς προσεπάγη, καὶ ἱερῶν
εἰκόνας, καὶ ἄλλα ἄγρια σκῆπη καὶ διαγγέ-
λαι: καὶ κραυγάζοντες, ἀνάστηθι κύριε, μὴ ἀ-
πώσῃ τὴν λαὸν σου εἰς τέλος: ὅτι οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλῶν. Μὴ
δὲ

ris inde reuersa, bellum continuabat. Ita se-
ptennio his dimicationibus consumpto: clas-
is illa, permultis nauibus, & innumeris bella-
toribus, maximaque rerum necessariarum
supellectile, amissis, ipsa quoque domum re-
bus infectis reuersi agressa est. Verum cum
ad partes Sylæi venisset: violento vehemen-
tissimorum ventorum flatu intercepta, iusto
Dei iudicio funditus perijt. Ita, diuersis
temporibus cum hanc diuino presidio pro-
tectâ urbem impij adorti, furioso suo conatu
morem gessissent: spe deiecti, cum dedecore ad
sua reuerterunt.

Rursus deinde Agareni, undique viri-
bus suis mirificè auctis: antea Persarum re-
gnum obtinere: postea Aegypto Libiâque
potiti sunt. Ibi cum promissum diuulgas-
sent: se non adhibituros vim Christianis, vio-
landi veram & sinceram religionem Chri-
sti Dei nostri: id minimè seruarunt, sed mul-
tos martyrio affecerunt. Incursione verò
& in Indos, & in Aethiopes, & Maurita-
nas gentes, Afrosq; & Hispania partes, fa-
cta: postremò rursus huic ubi bellum fece-
runt. Quo tempore cum Leo Isaurus, recens
Imperij gubernatione suscepta, se tributa eis
pensurum promittit: ipsi, presidium quoque
ut urbi imponerent, intendebant. Hoc au-
tem magnitudine exercitus sui ex milite &
domestico & mercenario constantis, appa-
tissimâque maximi numeri classe, ad mille
obtingenta nauigia perueniente (ut a-
pud Historicos inuenimus) confisi faciebant.
Castris itaque ante urbem factis: nullam
interea stolidi illi oppugnationem manibus
inferebant: sed otium in pradis tantum: con-
uectandis consumebant. Deo nimirum a-
liud ipsos agere vetante: eorumque consi-
lia, vana redigente. Christi verò studio-
sus oppidanorum cætus, supplicationes fe-
cit cum lacrymis: piasque cantiones, cum
gratitudinis significatione, ad Deum mi-
si. Circuibant mœnia: venerabile lignum
crucis, in quo Dominus pependerat, ferentes:
& sanctas imagines, aliâq; sacra supellectilia,
& Euangeliorum libros:

Surge Domine (cum clamore inquit)
ne repelle populum tuum perpetuò:
quia tui inimici infremunt: & qui te of-
derunt: efferunt caput. Ne da hæ-
redi-

Iterum ab
illis obsessâ
sub Leone
Isauro. 718.
circ. Christi

Oppidano-
rum preca-
tio.

De Constantin. periculis & cladib. 89

διῶς τῶν κληρονομίαν σε εἰς ὄνειδι, τῶν
κατὰρξαί ημῶν ἐθνη: μήποτε ἐπίωσι, πῶς
εἰμι ὁ θεὸς αὐτῶν; ἀλλὰ γνώτωσαν, ὅτι ὀνομά-
σοι, κύριε ἰησοῦς χριστὸς, εἰς δόξαν θεῶν
πατρὸς. Εἰς δ' ἐπὶ τῶν πολεμίων ἀγαρη-
νός, Ἐλασφῆμοις ῥήμασι κωνσταντίαν τῶν
πόλιμ καλῶν: καὶ τῶν ἀγίαν σοφίαν, ἢ ναὸν
θεῶν, σοφίαν προσευχῶν: εἰς τι βάρβα-
ρον σινάμα τῶν ἰδίω ἵππῳ καταπεσῶν, διε-
φθάρη. ἀλλὰ καὶ ὁ κήρυξ αὐτῶν, ἐν ὑψηλῶν
ἀνελευθέρω ξύλῳ, πρὸς τὸ κηρύξαι τῶν μισερῶν
αὐτῶν προσδύχων, καὶ αὐτὸς ὁμοίως κεί-
νεχθεὶς, βιαίως τῶν ἀθλίαν ψυχῶν ἀπέ-
ρηξεν. εἶτα καὶ ἂν βελγάρων ἐκστρατεύειν
διεγνωκότες: δύο ποιησάντες στρατηγὸς, ὁ
μὲν, πολιορκεῖν κατελείφθη τῶν πόλιμ: ὁ δ' ἄ-
λλος, πρὸς τὸς βελγάρων πολεμίων ἀπήει. οἱ
καὶ συμβαλόητες, ἠτιῶνται, καὶ ὑπέστησαν
ὁπὲρ ἑαυτῶν δισμυρίας. οἱ δ' ἐπεισφθεσθέντες,
τοῦ ὀλέθρου ἀποσώσθητες, σὺν αἰσχυρῶν
πολλῶν ἀφ' ὧν διηρέθησαν ἐπανέστρεφον. πει-
ρώμενοι, δ' ἐμὴ τῶν ὑποστροφῶν, ἀφ' ἧς τε
τῶν πόλιμ, καὶ λοιπῶν δυνάμεων, ἐ-
σελθεῖν τῶν κόλπῳ τῶν κερατίων καλαμέ-
νω: τῆς ἐκτεταμένης ἀλώσει, ἄπο βυζαν-
τίης μέχρι γαλάτου, κωλυθέντες, ἵσχυ-
ροῦσαν. ὤρμισαν δ' εἰς τὸ σωσθένιον, καὶ
εἰς ἄλλας πλησίον λιμένας. ἄν τὰ πλείων,
χειμῶν σφοδρῶν καὶ πνευμάτων ἐξαι-
σίων καίρα γένετον, σπεκλάσθησαν. εἶ-
πε καὶ ῥωμαῖοι τὰ λοιπὰ πυρπολῆσαι. καὶ
ἢ μὲν πόλις ἐσπενοχωρεῖτο, τροφῆς μὴ ἔ-
χουσα: αὐτοὶ δ' ἐπὶ πάντας ἀφειδῶσας ἀφα-
νίσαντες, εἰς τοιαύτην περιπέτεσον ἄπο-
λειαν λιμῶν, ὡς σαρκεῶν ἀνθρώπων καὶ
ζώων τεθνηκότων ἀπογύσσασθαι, ὑστερον
δ' ἐκαὶ τῶν ἀνθρώπων κέρας, μὴ βρα-
χυτάτου φρεσμάτῳ προσμάθοντες, ἐξο-
πιῶντες κλιεσάντων, ἠθίου. ὡς τε ἔκ τῶν πολ-
λῶν τῶν ὀνομασίων καὶ μαχίμων, τῆν πόλις
προσρῦλαι. καὶ αἰγύπτιοι μὲν, διώκοντες ἑαυ-
τῶν ἐξ ἰσραηλιτῶν, κατέδυσαν εἰς βυθόν, ὡς εἰ
λίθῳ. Σαρακλεῶν δ' ἐπὶ φάροντες πρὸς
ῥωμαίων, ὑπὲρ ἐκείνων πεπόνθασι. λαίλαπι
γὰρ καὶ καταγῆδι ξενοφύει τε καὶ βρασμα-
τῶν δ' εἰ, καὶ ἂν θάλασσαν ἅπασαν ὁ σὺλῳ τῶν
ταῦν διόλωλε, πλεονῶν καὶ τὰ ἀγαθῶν πί-
λατος. ὅτε καὶ χάλασα, μὴ τ' ἄλλων καὶ ἠνέχ-
θη ῥαγδαία. ὡς περὶ δ' ὁ σίδηρος τῶν πυρῶν
προσμιλίας, ἀναβερμαίνει τὸ ψῦχος: ἔτω
καὶ

reditatem tuam probro afficiendam: nec
dominatui Gentium subijce: ne quando
dicant, Vbi est Deus eorum? Sed cogno-
scant, tibi nomen esse, Dominus Iesus
Christus, ad gloriam Dei patris. Tunc
quidam ex hostibus, Agarenius, blasphe-
mis verbis urbe vocans, Constantiam: & Dei
templum sanctam Sophiam, nominans So-
phiam: in barathrum quoddam cum equo de-
lapsus, periit. Sed & Praeco ipsorum, alio con-
scenso ligno, ut impuram eorum precatio-
nem proclamaret: ipse quoque simili lapsu,
violenta morte miseram animam abruptit.
Decreta dehinc in Bulgaros expeditione: duos
constiterunt Duces: quorum alterum ad ur-
bis obsidionem reliquerunt: alter Bulgaris
bellum illaturus abiit. Quibus cum pugna
commissa, victi sunt, caesiq; amplius viginti
millia. Reliqui à telis hostium elapsi, ma-
gna cum in famia ad suos, unde separati fue-
rant, redierunt. Quorum post reditum, co-
nati tum nauibus, tum reliquis copijs, inire
Ceraatinum sinum: catena, ab urbe Byzan-
tio Galatam usque extensa, prohibiti, cona-
tum perficere non potuerunt. Ad Sosthe-
nium itaque, aliosque vicinos portus, appul-
si, stationem habuerunt: ubi maior pars
nauigiorum, vehementi tempestate ven-
tisque immodicis coortis, confraeta periit.
Reliqua pars, postea à Romanis combusta.
Tum, magna cibariorum penuria urbs la-
borabat: hostes etiam, quoniam omnia sine
parsimonia deuastauerunt, in tantam incide-
runt famem & inopiam: ut carnibus hu-
manis, iumentorumque mortuorum, vesci
cogerentur. Tandem humana quoque ex-
crementa, cum per pauca farina subigentes,
in furno pinsuerunt, ac comederunt. Hanc
ob causam, multi magni nominis viri, ac
bellatores, ad oppidanos per fugerunt. Ae-
gyptij sanè, cum persequeretur Israelitas, in
profundum submersi deciderunt, sicut la-
pis. Saraceni verò, dum fugiebant Roma-
nos, atrociora illis passi sunt. Tempestate e-
nim, & procella inusitata ac ebulliente, u-
niuersa classis ipsorum dum in mari Aegeo
nauigabant, aquis immersa periit. Quo
tempore etiam grando, aliaque admixta in-
temperies, magno decidit fragore. Quom-
admodum verò ferrum igne feruens factum ex-
calescit corpus frigidum: sic etiam gran-
dinis illius lapides, in marinos fluctus illapsi, ebullierunt. Itaque pice resoluta, nauigia

Sin⁹ Cerati-
nus, catena
clausus.

Fames in-
tus & ex-
tra.

Saracenicæ
classis sub-
mersio.

καὶ οἱ τῆς χαλκίτης λίθοι, τοῖς θαλασσίαις
 ῥέμασιν ἐμπεσόντες, αἰέβροσαν: καὶ τῆς
 πώσης τῶν πλείων θαλυθείσης, αὐθι-
 ρὸν τῶ βυθῶ κατεδύοντο: δέκα, καὶ μά-
 νερ, πρὸς τὸ εἶναι καὶ ἡμῶν ἰδῆν ὅτι νεκρῶς
 αὐτῶν ἐν ἀκτῆς σωρηδὸν διερρίμμενας.
 καὶ ταῦτα μὲν εἰς γενεὰς διηγησόμεθα,
 λέγοντες: σὺ, κύριε, σωίτηρας τὰς κεφα-
 λὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τῆ ὕδατ, καὶ
 ὅσα ἐν τῇ ἐξόδῳ ἦσαν, καὶ ἄλλα διχαετή-
 ρια, ὅτι τῶν κινδύων ἠλάθερῶ-
 θησαν: ἀνακηρύττοντες τὰς θεργεσίας,
 τὴν κηδαιμονίαν τὴν προνοίαν, τὴν βοή-
 θειαν.

Ad Deum
 gratiarum
 actio.

Conclusio
 harum nar-
 rationum.

Nunc vrbe
 amissa, ad
 Deum cla-
 memus.

Καὶ πάντες μὲν, ἀπὸ ἰσορίας ἀληθῶς,
 ἀ. ἡ πόλις ἐκινδύνωσε, ἐρύσθη δὲ τότε
 χερσὶ θεῶν: ἕως ἧ παρὲχώρησε, καὶ ἐγένε-
 το, ὅ ἐγνήτο: καὶ φέρομεν νῦν, οἱ τῶ αὐτῶ
 πινδύμας, τῶ ἐνός χριστῶ, τῆς αὐτῆς πίστε-
 ως. ἔδει γὰρ, ἔδει, τὴν αὐτοκρίτω ἀγάπῃ
 καὶ φιλαδέλφια ἀπαντὰς κοινῶς βεῆ-
 σαι πρὸς κύριον. ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπό-
 ση εἰς πέλα. ἵνα τι τὸ πρὸς ὁποιοῦν
 σπρέφεις, καὶ Ἰππιλανθάνῃ τῆς πῶχίας ἡ-
 μῶν; διάλυσον τὰ Ἰππικέμενα: ἀνελε τὰς
 φιλονεικίας ἐν ἀσείεις: καταπράυνον, γαλή-
 νην καὶ εἰρήνην ἐβάβασον τοῖς οἰκέταις σου:
 ἵνα τῆς πολλῶν θεργεσίας, πρὸς εὐεχίῃ
 καὶ ἔπι, καὶ κοινῶς ἀνακηρύττωμεν τὰ σὰ
 πράγματα:

Cathariota
 patria & di-
 scipuli.

Ciuium vt
 be expu-
 gnata, di-
 sprohio sed
 & quorun-
 dam ante
 vrbe ca-
 sum emi-
 gratio.

Ἡκιστος ἀπὸ τῆς Ἰππιολῆς, ἧς πρὸς ἐρα-
 ψάσαι, ματθαίως τῶ καμαρωτῶ. ἧ ἡ πα-
 τρίς ἡμῶν ἡ νῦν ἀθλία κωνσταντινῶπολις:
 ὅς καὶ ἐξῆ ἐν τῆς ἡμέραις ἐκείναις τῆς ἀ-
 λώσεως: ὅς ἐχρημάτισε διδάσκαλ, μα-
 νηλ κερυνθίς, τῶ ἐπὶ τῆς πατριαρχίας
 τῶ πάλαι πατριαρχῶ θεολήπις, καὶ ἱερε-
 μίας τῶ μετὰ τῶτον, ἔχοντ, τὸ ὀφφίκιον
 τῶ μεγάλῃ ρήτορ. ἔτ, δὲ ἐδίδαξεν
 ἀντώνιον καρμαλικῶ Ἰππλεγόμενον, καὶ
 ἀρσείον ἔτ, τὸν μονεμβασίας, ἔτ, δὲ
 τὸν ἐμὸν πατέρα Ἰωάννην ὅτι τῆς πόλε-
 ως ἀρχμαλωπείσης, οἱ ταῦτης πελίται
 ἀλλ, ἀλλὰ χῶ διεσάρη. ἧ καὶ πρὸς ἑρό-
 ναμ ὀλίγων τῆς ἀλώσεως, πολλοὶ τῶν ευ-
 γενῶν καὶ σοφῶν, τὸ μέλλον λογιζόμενοι,
 ἀπεχώρησαν τῆς πόλεως. καὶ (ὡς κατὰ
 διαδοχὴν Ἰππιδάθημ) κωνσταντίν, ὁ
 λαοκάρης πανοικί, μετὰ καὶ ἄλλων, εἰς με-
 σίαν τῆς σικελίας κατέπλωσαν: γαζῆς
 ὁ θεόδωρ, ἐν μέρεσι τῆς ῥώμης: χρυσου-
 λωρῶς, καὶ ἄλλοι, γραμματικοὶ ἄνδρες καὶ
 σοφοί,

statim ea ipsa hora in fundum maris delata
 fuerunt, decem solis euadentibus. Tunc
 cadauera illorum, in littoribus dissecta conspi-
 ciebantur. Atque hæc sanè, commemora-
 tione ad omnem posteritatem indicata sunt
 digna: dicentibus tunc, quibus ea salus data
 fuerat: Domine, tu contriuiisti capita dra-
 conum in aqua: & quæcumque in libro E-
 xodi decantata sunt: atque gratiarum actio-
 nis verba, pro conseruatione tantis è pe-
 riculis: cum prædicarent diuina beneficia,
 paternam curam, prouidentiam, auxi-
 lium.

Exod. 15
 Psal. 73.

Hæc hætenus ex Historijs veris, de pericu-
 lis urbis: è quibus tunc beneficio Dei erepta
 fuit: donec permissu eius factum est, quod fa-
 ctum est: & quod nos nunc ferimus: qui eiusdè
 cū illis spiritus sumus, eiusdem Christi, eiusdè
 fidei. Oportebat verò, oportebat inquam, Chari-
 tate nõ ficta, & amore fraterno, vniuersos cõ-
 muni voce clamare ad Dominum: Surge Do-
 mine, ne ad extremũ vsq; nos reijce. Qua-
 re faciem tuam auertis: & paupertatis no-
 stræ obliuisceris? Dissolue incumbentia
 retia: tolle contentiones & bella domesti-
 ca: mitiga, tranquillitatemq; & pacẽ præ-
 be ministris domus tuæ: ut ad plurimã be-
 neficia tua, etiam hæc accessio fiat: ac
 communiter nos mirabilia tua prædica-
 rit us.

Psal. 12
 & 43

Intellexisti ex Epistola, cuius locum supra tibi
 exposui, Matthæi Cathariota (cui patria erat
 nostra nunc missa Constantinopolis: qui etiam
 diebus illis expugnationis vixit: & Præceptor
 fuit Manuelis Corinthij. Hic porro Manuel,
 sub Patriarcha quondam Theolepto, atque
 Hieremia eum secuto, magni Rhetoris mune-
 ri præfuit. Instituit verò doctrina Anto-
 nium Carmalicen: hic deinde, Arsenium
 Monembasia Antistiten: Arsenius autem, pa-
 trem meum Ioannem) intellexisti, inquam,
 vrbe capta, ciues eius alium aliò dispersos
 fuisse. Imò etiam aliquantò ante expugna-
 tionem, multi nobiles doctique viri, quod
 futurum erat prævidentes, vrbe excesserunt.
 Atque (sicut per traditionem ve-
 lut manuum accipi) Constantinus Lasca-
 ris, cum tota familia, & cum alijs Messa-
 nam Sicilia nauigauit: Theodorus Gaza,
 Romam versus se contulit: Chrysoloras
 aliq; dacti, & Grammatici, alio, quo
 cu-

Nobilium.

Illustrium familiarum reliquias.

Victus & sustentatio talium.

nomina nuda nobilitatis restant.

σοφοί, ἀλλαχῆ, ὅπως ἕκαστος ἠθέλησε: καὶ οὕτως ἐπακροῦσθαι τῆς αἰχμαλωσίας τῶν δεινῶν ἐργῶν. ἄλλοι δ' ἐς Πελοπόννησον, καὶ ἄλλοι εἰς τὰ μέρη τῆς πόλεως, ἕτεροι ἐν νήσοις, καὶ ἕκαστος ὅπως ἐσώζετο. τότε πλῆθος καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν τῶν ἀρχοντικῶν, ὡς ἡ τῆς Παλαιολόγου, ἢ Ἐβασίλδουσι: ὡς καὶ ἡ τῆς Καντακυζηνῆς, ἐπὶ τῆς Ῥάλλης (ὡς καὶ ἐτι μάλιστα, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ ἀπὸ ἀνταχῆς, δι' ἐσπέρμους) ἀνεχώρησαν: εἰσὶν ἕν καὶ ἐπισημνοτάτα, Παλαιολόγου ὁσπίτια ὀλίγα, Κωνσταντίνου καὶ Μανυήλου τῶν αὐτοῦ ἐλφῶν: καὶ ἄλλα εἰς τῶν δεκά, πλείω ἢ καὶ ἑλπίστω, ἐξ ἑκάστης γενεᾶς: μετρίως δὲ πορεύονται, ἢ καὶ τεχνικῶς προσεχόντες. ἀπὸ Καντακυζηνῶν, ἀπὸ τῶν τῆς Ῥάλλης, ἀκροῦται: ἐτι καὶ τῆς μάμαλης, ἀπὸ νοτιορῶδων, οἱ εἰσὶν ἐν Πελοποννήσῳ οἱ πλείους. ἀπὸ Λατινῶν, μεζαίων, Βατατζιδῶν, καὶ ἐτι δὲ τῶν Βατατζιδῶν λεγομένων, Ἀσαναίων, Ζυσολωφῶν, Λασκάρων, Οὐγενικῶν ἕτω ὀνομαζομένων, καὶ ἄλλων γενῶν, ἀκαθάρτου γράφειν δύσκολον. οἱ πλείους δ' ἐτέτων, ὠνέμενοι τὰ τέλη τὰ βασιλικά, καὶ τελῶναι ὄντες, καθεὶς πρᾶττοντες τὰ ἐτήσια τέλη διὰ φόρον ὄντες: ἄλλοι πλεῖστοι τέτων τῶν πρῶτων, ἄλλοι καὶ δευτέρων. ὡς δ' ἐν δὲ μεράδι διακεχωρισμένοι εἰσὶν ἕται: τινες μὲν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἕτεροι δ' ἐν ταῖς πόλεσι τῆς πόλεως: ὡς ἐν Ἀγχιάλῳ, Μιδείᾳ, Σωζοπόλει, Μεσημβείᾳ, καὶ ταῖς τοιαύταις, ὅπως οἱ πλείονες: ἄλλοι, ἐν ἄλλαις πόλεσι ἢ μετὰ ὑποθησίων ὡς ἐπὶ αὐθιγῶν διαπεργῶντες τὴν ζωὴν, ἢ πρᾶγματδομοί, ἢ ἐργασίας περὶ αἰχόντες, ἵνα τῶν ἀναγκαίων μὴ ἀποστέρωνται. ἀ γὰρ εἶχον, Οὐγενῶς τρεφόμενοι, πάντων ἕκαστοι κύριοι ἀγαρηνοὶ γεγονασιν: αὐτοὶ δ' ἐδελικῆν ἔχουσι ζωὴν, ὡς δὴ ἀνταὶ ἐξοικονομῶμενοι. ἀνδρωπὸς τῆς θεῆς, τὰ γὰρ τὰ εὐγενῆ πᾶσι εἰσὶ καὶ εὐτυχῶσιν, ὅτε βασιλείου ἔχουσι, καὶ σιτηρεσίοις τρέφονται. ὅπου δ' ἐπὶ ἑκατὸν καὶ τριακόντα ἠδὲ αἰχμαλωσίᾳ δ' ἀλώσιν: ἢ θάυμαζεις, πῶς καὶ ἐτι ἀκροῦται; μόνον λείψανα τινὰ ὄντα τῆς Παλαιᾶς Διόλαιμονίας, καὶ ὀνόματα: ἔτι ὡς δὲ ἀρχόντων οἰκήματα καὶ περιφανεῖς γενεαί, ὡς οἶμαι φαντάζην. δὲ ὅς περὶ ἑσθῆς, πᾶς ἀνὴρ ἐξήλθετα. τῆς γραικῶν

cuiusque animus ferebat: nec experti sunt expugnationis atrocitatem. Alij in Peloponnesum abierunt: alij, in partes Ponti: alij, in insulas: unusquisque denique, ubi salutem sperabat. Is temporibus multi quoque ex familijs illustribus, & quae honores gesserant: ut ex Palaologina, penes quam Imperij dignitas fuerat: & ex Cantacuzena, atque Raliorum (de quibus etiam nunc, tum Constantinopoli, tum alijs in locis, reliquiae dispersae) recesserunt. Extant itaque hodieque hic domus quaedam paucae Palaologorum, Constantini & Manuelis fratrum germanorum: & aliae, plus minusve decem, ex unaquaque familia: quibus mediocres opes suppetunt: aut etiam certa artes studio sunt. Sanè Cantacuzenorum & Raliorum nomina audiuntur. Praeterea, Mamalarum & Notaradarum: quorum plerisque Peloponnesus habet. Latinorum utem, Muzalorum, Batzidarum, Diplabatazarum, Asanorum, Chrysolorarum, Lascaridarum, Eugenicorum, aliorumque: de quibus singulis scriptum difficile est. Horum maior pars redimunt veteralia Regia: Republicanorumque munere fungentes, annua tributa varij generis exigunt: eoque modo quidam eorum ditescunt, alij vero miseris conflantur. Interuallis autem locorum inter se, sicut singulares arbores, disiuncti habitant: quidam, Constantinopoli: alij, in ciuitatibus Ponti: ut Anchialo, Midea, Sozopoli, Mesembria & similibus alijs, ubi maior illorum pars. Alij, in alijs oppidis: aut Regias administrationes obeuntes, ut dixit, aut negotiantes, aut opus aliquod facientes, ut ne rebus ad sustentationem necessarijs deficiantur. Opes enim illas, quibus olim splendide uidebantur, a tempore Imperij occupati, Argenti obtinent: ipsi uero seruilis conditione sunt: singuli, ut possunt, uitam tolerantes. Serue Dei, familiae nobiles tunc sunt, & florent: quando Regnum habent ipsae, & stipendijs fouentur. Cum uero iam anno abhinc centesimo circiter, & trigesimo bello subacta, seruitutem seruiant: non miraris, quomodo etiam adhuc nominantur? Miseranda certe reliquiae, caeque, paruae, ac nominatantia, priscae felicitatis non autem, ut oportebat: Principum domus, et illustres familiae: qualis te animo tuo fingere arbitror.

Quercu tacente, quisque ligna colligit.

§ 4 Grae

E.Γ.Δ. K.τ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

92 Theod. Zygomalæ Epistola

ἀρχοντες
 ἡμεῖς.

De Zygo-
 malacum fa-
 milia.

Michael Sa-
 gomalas.

Ioannes.
 Eustathius.

Ioannes
 Theodo-
 sus.

Argos &
 Nauplium,
 quomodo
 Venetis ces-
 serit.

καὶ βασιλείας ἀφανισθείσης, πολλοὶ τὰ
 αὐτῆς διμεροδύσαν· καὶ ἀρχοντες εἰσι
 νῦν ἐνταῦθα, οἱ τῶν κρησίων ὑπερηρέν-
 τες, οἱ πᾶς τε οἰκίας, καὶ θέσεις τόπων ἀ-
 γαθῶν, καὶ λοιπὰ ἄλλα τῶν καλῶν ἔλαβον,
 καὶ ἔχουσιν.

Θαυμάζω ἡ κατὰ τῆτο, ὅτι καὶ κώνωπος
 οἰκίαν ζητεῖς, καὶ γυνεαὴ ἡμῶν μαθεῖν θέλεις.
 πᾶσι καὶ τῆτο σὺ ἀποκνήσω. ὡς ἀκέρως, καὶ
 ὡς ἐν διεργετικοῖς ἀρχοντικοῖς θεάμασι
 τῆ γυναικὸς ἡμῶν ὄρω, περὶ τριακοσίων ἡδὲ ἐν
 αὐτῶν (τὸ ἐκείθεν εἰς ἀφίημι λέγειν, διὰ
 τὸ μακρήγορον) ὅτι γυναικῶν πᾶς ντὲ βίη λε-
 γόμεναι, γαλῶν, καὶ ὁ μετὰ τῆτον ἰάκωβος
 ντὲ λαρόκας, ἡσάν ποτε κύριοι ἀθλιῶν· καὶ
 ἐνωτίζοντο, ὅτι ἡ νεῶν ῥωμαίων, εἴτε ῥαϊκῶν
 βασιλείας, ἀδελφεῖν ἀρχεται· καὶ εἰς ἀργῶ
 μετώκησαν. τότε μιχαῆλον καὶ γομαλαῶν, θη-
 σαυροφύλακα εἶχον· καὶ παῦ, ὅτι ζυγῶν δι-
 δίδου, καὶ ἐπαδείας αὐτῶν ὄθεν, ὡς οἶμαι, ἐ-
 τὸ ζυγομαλαῶν ὀνομάσθη, ζυγοματεῖν ἀλο-
 μέναι, ἐτὸ μέτρα τῆ ἀρχῆς διδιδεῖν. ἐ-
 μετὰ μιχαῆλον, ἰωάννης ζυγομαλαῶν εἶδος καὶ
 μετώκησεν εἰς ναύπλιον. ἀργεῖοι γὰρ τὸ ἀνε-
 καθεν, ἡμεῖς, καὶ μετὰ ἰωάννην, εὐστάθιαι,

ὁ ἐμὸς πατήρ, εἶπε, πατήρ ἰωάννης ὁ ἐσ-
 μός, καὶ ἐγὼ, σὺ θεῶ· ἔχω ἀδελφὸν ἕνα,
 καὶ ἀδελφὰς δύο· μετοικήσαντες αὐθις ἀ-
 πὸ ναυπλίου περὶ ἡμῶν ἐταῦθα· αὐτῆς ὄν-
 ται, καὶ ἀξιώσανται, ἡ ἀγιωτάτη πατρι-
 ἀρχα ποτὲ κυρῆ ἰωάννα, τῶν μαθημάτων
 ἕνεκα, ἵνα μετοδῶν ταῦτα. εἰς εἰς γὰρ ἡ οὐρε-
 δὸν τότε, ὁ διδάσκων θεάματα. ἐδίδα-
 σκεν πᾶσι ἀλλήνων φωνῶν ἐτὸ τέχνην εἰς μαθη-
 τὰς ἡμῶν, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ πλείους. λέγεταί, ἐτὸ
 θεάματον ἐν τοπικοῖς σημειώμασι ἐστίν, ἐ-
 μάλλον ἐν βενεταῖσι ὅτι περὶ ἡμῶν, μά-
 ελα πᾶς ἀπὸ γαλίας, διὰ δόχου τῶν εἰρη-
 μόνων, ἔμεινε διὰ δόχου ἕκτονον αὐτῶν, ἀλ-
 λά καὶ τῆ ἀρχῆς ἀργαίς τῆ ναυπλίου. αὐθις
 εἰ λαβύσαι πέντερον κερνάρον ἐνετὲν, ὅτι ἐ-
 χήρθε, ὅτι λεονάρδου ταύταλα, δέδω-
 κεν ὅτι συμφωνία τοῖς ἐνετοῖς, πᾶς ἀργῶ
 καὶ τὸ ναύπλιον· λαμβάνειν παρ' αὐτῶν
 χρυσίνους ἐπιακοσίους κατέτα, καὶ ζῶν
 ἀπεραγμόνως ἐφόρων ζωῆς αὐτῆς. ἐπὶ ἀδελ-
 φότητι, ἵν' ἔχη ἐπ' ἀδελφείας ἀφίηται
 τοῖς κληρονόμοις, ὑπερέτας αὐτῆς, καὶ
 ὅπως αὐθις, χρυσίνους χιλιάδας δύο,
 αἷς παρῆξουσιν οἱ ἐνετοῖ· ὡς ἔφησαν καὶ ἐ-
 ρεψαν ὅτι μάτρεθ θεῶ. Τῆτων ἡ
 πῆρας

Græcorum imperio deleto, unusquisque
 partem sibi rapuit, & nunc nomine Proce-
 rum hic censentur, qui Domino reu. poscenti
 ministri sunt: & tum domos, tum fructuosas pra-
 dia, tum alia bona, acceperunt, hisq; fruuntur.

Incessit me deinceps huius admiratio: quod
 de culicis quoque domo quaeris, & nostram stir-
 pem cognoscere vis. Attamen & in hoc grati-
 ficabor. Sicut auditu accipio, & in literis reperi-
 o, à principibus viris clementia beneuolen-
 tiaq; ergò generi nostro datis, ante trecentos iā
 annos (rem autem ab illo tempore verbosè re-
 petere nolo) Guido quidam de Bino cognomi-
 ne, Gallus, & hūc secutus Iacobus dela Rocca,
 dominabantur Athenis. Hi, cum Imperij no-
 ua Roma, seu Græcorum, res decrescere infir-
 mariq; cognoscerent: inde in ciuitatem Ar-
 gos demigrarunt. Tunc apud ipsos vivebat
 vir quidam, nomine Michaelus Sagomalas,
 Thesaurarj munus gerens: à quo regebatur,
 quicquid ad ponderandum & iuste distribuen-
 dum, spectabat. Vnde quoq; Zygomala nomē
 manasse puto: quod libripendis muneri prae-
 stus esset: ut pondera & mensura per id Impe-
 rium iusta seruariantur. Post hunc Michae-
 lum, Ioannes Zygomalas vixit, qui Nau-
 plium migrauit. Argiui enim nos ab antiquo su-
 mus. Ioannem secutus est Eustathius, meus a-
 uis. Postea, pater meus Ioannes: & ego, Dei
 beneficio: habens fratrem unum, & sorores duas.

Relicta autem Nauplio ante XXVI. annos, huc
 Constantinopolin migrauimus: idq; impulsu et
 rogatu sanctissimi pie memoriae Patriarchae
 Iosaphi, studiorum liberalium causa: ut ea
 pater meus traderet. Nam ferè nemo tunc e-
 rat, qui literas doceret. Linguam ita Græcam
 docebat, & artes, habens Discipulos circiter
 XV. de quibus pleriq; superstites sunt. Fertur
 autem, & quibusdam in locis annotatum lite-
 ris reperitur, praesertim Venetis: vixisse ante
 180. annos, Mariam quādam Gallicae originis: quae
 successerit praedictis Dominis, in principatu Ar-
 gorū & Nauplij. Hanc, Petro Cornario Venetio
 nuptā: postquā eo viduata esset: temporib. Leo-
 nardi Danduli, tradidisse Venetis ex pacto Ar-
 gos & Naupliū: ut quotannis ab eis acciperet
 Aureos 1000. viuens per reliquum vitae suae
 tempus priuato in otio. Post mortem verò
 suam, potestatem haberet legandi heredibus,
 ministris suis, & cui uellet, Aureorum duo
 millia: quae Veneti daturi essent: sicuti Deo
 teste polliciti, tabulis confirmarunt. His ad
 hunc

Zygo-
malas
nomē.

De Constantin. pericul. & cladibus. 93

πέρους χρόνων, ἐνεπὶ ἀργυρῶν καὶ ναυπηγῶν
ἐκνεύεσθαι: καὶ ἡσυχίαν αὐτῶν κύριοι, ἕως ἃ
ἦλθεν ὁ ἀγαρηνός, πρὸς αὐτῶν, καὶ
πολέμῳ ἔλαβεν. Ὀχλήμ ἢ σολομόντιον εἶχε,
καὶ ἔχει, τὸ γένος ἡμῶν: ἔτε πλεῖστον, ἔτε
πενίαν, ἀλλὰ τὰ δέοντα. καὶ ἔτε τῶν πει-
βλέπῳ, ἔτε τῶν ἀφανῶν: μέσαις σωόν-
των, καὶ ὑπερηγνῶν αὐτῶν: καὶ τῆ μετα-
δόσει τῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας βοήθειας
νοί, καὶ τρεφόμενοι.

Fortuna zy-
gomalarū.

Ardor cœli

Ἡ πυρκαϊὰ ἢ φανῆσαι καὶ αὐτῶν, ὡς ἐδήλω-
σας, καὶ αὐτῶν ἐφάνη. καὶ εἶδον τὸ πρῶτον
τρίτην τῆς νυκτός, ὡς πρὸς αὐτῶν γίνεσθαι τὸ
ἔξω τῆς πόλεως οἰκήματα, πλεῖστα ὄντα. οἱ ἢ
φύλακες, ἔτρεχον ἀπὸ τῶν ὀδῶν, φθάσαι καὶ
λαπεινώσαι τὸ πῦρ, ὡς ἔτε ἰδοῦν ὀφθαλμοῖς,
ἢ μὴ τεφρῶσαι τὰ ἔξω πόλεως. ἔτε τῶν τοῖς
τοις τοῖς, γένετ' ἄρα ἰσχυροῦς, ὅρος ἐστὶ πα-
ρὰ τῆ βασιλείας ποιῆν, εὐτε τοῖς τῶν ἰδῶσιν.
εἶπε μετὰ ἄρα μίαν ὑπερφορῶν, πρὸς τὸ
τε, ὡς ἐφανῆσαι ἢ πυρκαϊὰ καὶ σκ. καὶ γὰρ δὲ
ὁ καὶ ἐθαύμαζον, καὶ λόγος ἢ αὐτοῖς ἐμι-
κρὸς πρὸς τῶν, ἢ αὐτῶν σημαίνει.

De Eccle-
sij orienta-
libus.

Ἐλλάς δὲ ἢ ἀσίας, καὶ τῶν ἄλλων κατα-
γραφήν, τῶν ἀναπομεινῶν χριστιανῶν,
ἐκκλησιῶν, ἀρχιερέων, καὶ ἱερέων, ἐσημῶσαι
μὲν τῶν κυρίων ἐφάνη: καὶ ἰδοῖς πάντως, ὡς
κοινὰ τὰ τῶν φίλων ὑπερῶντα. καὶ ἢ νῦν
λέγω, ὅτι τὰ κλήματα γῆς, τῆς παρ' ἡμῶν οἰ-
κημένης: ὡς θράκη, μακεδονία, ἑλλάς, πε-
λοπόννησος, ἢ πειρα, καὶ λοιπῶν: αἱ πόλεις
ἠεράκλεια, θεσσαλονίκη, ἢ θῆβαι, ναύπλιον,
ναύπακτος, ἰωάννινα, καὶ ἑλλάς: θεσσαλίως
ἔχουσι, τῆ τε θέσει τῆ ἐπίσης ἢ κοσμήματα, τῶ
Ὀκρατὶ ἀέρι, τῆς ἀφανῆσαι ἢ ὑδασι καὶ ὑγεί-
ας αἰτίοις, καὶ ἄλλων καλῶν: ὡς ἰατρῶν πα-
δες φιλοσοφῆσαι τῶν ἐνεκαὶ ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ θαλάσσης δὲ φέρουσαν, ὡς πάντοις
τρεφόμενων ἀφθόνως τῶν ἐνεκαὶ τῶν τοῖς
ἀγαθῶν. πλεῖστα, ὡς μὲν τῶν χροῶν ἢ φανῆσαι
νά, καὶ λείψανον μόνον φέροντα τῶν πάλαι
καλῶν, καὶ τῆς τότε δὲ ἀμυνίας: ὡς
ἢ ἠεράκλεια, καὶ αἱ ἢ θῆβαι, πρὸς φανῆσαι
μῆτροπόλεις, καὶ λόγων πηγὰς, νῦν ἢ τῶν
ναυγῶν ἀπαν: ὡς ἢ καὶ πολὺ ἀνθρῶ πότε-
ρα νῦν, ἢ πάλαι, ὡς τὸ ναύπλιον, θεσσαλονί-
κη, καὶ ἑλλάς. ἰδοῖς ἢ ἔργον καὶ μακρῶν
κατὰ σοφοκλέα. ἀπανθ' ὁ μακρὸς καὶ ἀριθ-
μυτος χρόνος, φύει τὰ δὲ ἑλλάς, καὶ φανῆσαι κρῦ-
πτεται. πάντα ἢ τῶν (φρῦ) δὲ δὲ ἐλαμῶνα

Et Thracie
Græciæ
præstantia
hodierna.

Tempus,
ἐκστασιῶν
τῶν πραγ-
μάτων.

κατὰ σοφοκλέα. ἀπανθ' ὁ μακρὸς καὶ ἀριθ-
μυτος χρόνος, φύει τὰ δὲ ἑλλάς, καὶ φανῆσαι κρῦ-
πτεται. πάντα ἢ τῶν (φρῦ) δὲ δὲ ἐλαμῶνα

δὲ δὲ ἐλαμῶνα
ti tēporis, ut propriū, acceptū referendū est: de quo Sophoc. ait. Quæ nata uōdū lunt, ea
omnia temporis longus creat cursus, creataq; obruit. Omnibus autem his seruitus

hunc modum peractis: Argos & Nauplium,
Venetorum facta sunt: quæ tantisper tenuerūt,
donec ante XXXV I annos. Turca bello eis e-
ripuit. Quod autē Solomon quondā à Deo petie-
rat: hoc etiam genus nostrum habuit, & ha-
bet: videlicet nec diuitias, nec paupertatē, sed
vita necessaria. Nec ex numero clarorum ho-
minum est, nec obscurorum. Versamur in arti-
bus ingenuis, hisce studio nostro dato: quarum
cognitione alijs quoque impertienda, ἢ ἴσθαι, sciē-
tia augendis, victum nobis paramus, & nos su-
stentamus.

puerib.
30.

Inflammatio illa cœli, quam istic quoq; cō-
spicētam esse conscripsisti, apud nos etiam appa-
ruit. Videbātur hora circiter tertia noctis, sub-
urbana plurimā tanquam igne ardere. Vigiles
itaq; hoc aperitè viso, per plateas currere, ante-
uertendi & restinguendi studio: priusquā con-
flagratio illū, quæ extra urbē essent, accideret.
Hoc. n. in mandatis habent à Rege Ianizari,
ut faciant: quando tale quid viderint. Inde
post unius hora spaciū reuersi sunt: certū iam,
in cœlo fuisse illum ardorem, non in terra. Vn-
de mirabantur quoq;: variosq; de hoc sermo-
nes habebant, quidnam portenderet.

Græcia, Asia, aliorumq; locorum, descriptio
nem: quānam ibi Christiani, reliqui: quæ Eccle-
siae, Pontifices, Sacerdotes: annotavi D. Step-
hano: quæ facile apud eum videbis omnia: si qui-
dem amicorum bona, communia. Vnum tan-
tūm nūc dico: Regiones & partes nostri orbis
ut est Thracia, Macedonia, Hellas, Peloponne-
sus, Epeirus, reliquæ: atque ipsas etiam ciuita-
tes: ut est Heraclēa, Thessalonica, Athenæ,
Naupliū, Naupaetus, Ioannina, & aliæ: mira-
bonitate præstare: tū opportunitate & amēni-
tate situs: tū tēporatione aeris, limpidine &
salubritate aquarū, et alijs bonis sicut optimè
de his reb. philosophari Medici possēt: tū terra
marisq; cōmōdis ita stipatis & instructas esse:
ut, quæcumq; ad vitam incolentium requirun-
tur, hæc affertim omnia suppetant. Excipio hoc,
quòd partim eorum, longi temporis successu de-
leta sunt: ita, ut reliquæ solum aliquæ, pristina
felicitatis & gloriæ remaneant: ut Heracl. c. e.,
& Athenis: quæ cum antiquitus illustres essent
Metropoles, & studiose sapientia, fontes:
nunc planè ab ea laude acciderunt: aliquæ ve-
rò ciuitates contra, quān olim, nunc incolarū
multitudine affluunt: quo in numero Naupliū
est, & Thessalonica, & aliæ. Id autē longinquita-
te tēporis, ut propriū, acceptū referendū est: de quo Sophoc. ait. Quæ nata uōdū lunt, ea
omnia temporis longus creat cursus, creataq; obruit. Omnibus autem his seruitus

ab

94 Theod. Zygomalæ Epistola

Scholis
nūc Græcia
caret.

δ'αλεία ἀγαρηνῶν, καὶ οὐκ ἔχοντα τὰς ἐλευ-
θέρους Ἰπσιήμας, εἰ μὴ τις πᾶν ἐφ'αυτοῖς
πι. Τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι αἱ κακώσεις, καὶ αἱ
συζητήσεις τῶν τυραννίδων, δειναί. πᾶσι
δεκτικώτατοι εἰσὶν οἱ τοῖς τοῖς τοῖς τόποις ἐ-
νοικόντες, ὅτε διδασκάλων τύχῳσι, τῶν μα-
θημάτων λαμβάνειν, διὰ τὴν ἐνῶσαν ὡς
οἴμα τῶ ἐλληνικῶ γένει ὀυγένειαν, καὶ τὴν
κράσιν, καὶ θεῶν τῶν τόπων αὐτῶν: ὅτι πλε-
ονεκτήματα εἰσι θεῶν ἐμπεφυκότα, καὶ
σχολῶν ἀνεξάλειπτα. τὰ νέφη δὲ τῶν ἐ-
πισυμβαίνοντων κατ' ἡμέραν συμφο-
ρῶν, τὴν ἡλιον τῶν καλῶν πύτων λάμπειν
οὐκ ἔσθ, καὶ τὴν σοφίαν θάλασσαν. Δὴ δὲ
θεός ποτε ἀνεσίη καὶ ἐλευθερίαν, τὴν τε
εἰς τὸ δεχάου δόξα κατέσπειρεν. καὶ ἄκχε
εἰς μαρτυρίαν, μετὰ τῶν ἄλλων, ὡν αὐτὸς
ὡς φιλέλλω οἰσίας, περὶ μαθῶν τοῦ
ἐλληνικῶ γένους, καὶ τὸ νῦν γινόμενον. ὁ
νῦν ἐν παλαιᾷ τῇ Ῥώμῃ δεχθεῖσθαι
παπῶν, φροντισήλου μέγα σωφροσύνη: καὶ
μετεκαλεσατο ἐλλήνων παῖδας: καὶ οὐδὲ
ρεθύντας τῶν ἐλλήνων διδασκάλων, ἐπέ-
σησεν αὐτοῖς εἰς τὸ διδάσκειν, καὶ νῦν (ὡς
διὰ γραμμάτων φιλικῶν, ἀξίων πίστεως,
ἐπιπροφωρηθῆναι, καὶ διδασκαλῶν, καὶ δι-
δασκόμενοι ἐλλήνων παῖδες, πολλοὶ οὐκ
παρὰ ἀξίωσιν αὐτῶν, καὶ ταῦτα μεν, πρὸς τῶ-
ν καὶ ἐλληνικῶ γένους, φέρουσιν.

Ingeniofi
tamen, Græ-
ci.

Pueros ita
que Græ-
cos, hodie
Papa Ro-
mā accersit
erudiēdos.

Apud uos
nunc Græ-
cia est.

Antonij E-
parchi de
miserijs
Græciæ
versus.

Ὁρῶ δὲ νῦν (ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψα: καὶ
λέγειν τοῖς ἐνταῦθα παῶσιν ἔ παύομαι, τὴν
ἀλήθειαν κηρύττω) μετοικῆσαντα πᾶντα
τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν ἐλληνικῶν τόπων, καὶ
οἰκῆσαντα ἐν ὑμῖν. Ἡ, τε σοφία, καὶ αἱ
τῶν μαθημάτων Ἰπσιήμα, αἱ τέχναι αἱ
ἀρεταί, ἡ ὀυγένεια, τὰ ὄπλα, ὁ πᾶσι θεῶν,
ἡ παίδεσις, καὶ ὁ λοιπὸς τῶν χαρίτων
χορὸς ἐλληνικῶν δὲ χαρίτων τὸ κλέος, βα-
ρῦς ὄλεσεν αἰῶν, βαρβαρικῶν δαμάσας
ἡθεσιμ' ἀγλαίην. ὡς τις τ' λογίων ἀνδρῶν
(ἀντωνίου ἔπαρχου ἔτ' κερκυραίου)
θρηνῶν τὴν ἐλλάδα κατασφύλλω, ζυγὸν
γυλίας ἀκλεῶς ὑπὸ φέρουσαν, ἐκλαύσε, σί-
χοις ἠρωέλεγχοῖς δακρυχέων ὑπὲρ τοῖς
δὴμοσίοις: ὡν ἡ ἀρχή:

νῦν ὁλοφύσθη πῆρι λιβ' ἄριστος:
δάκρυα νῦν ἠλικῶν λιβ', ἀμωτον γοῖον.
νῦν χάριτες πρὸς αἱ ζανὸς πῆρι καλλία τίμια.
ἠλλήλοισ' ἐλομίνην στυτυχίω κλάσσι.
ἄθρη ζῶν πῆρι σῆμον, ἀθρη γίνου, εἶον δ' ἀταί:
μῆρι σὺν ἠλλὰς, μῆρι λυσμορίω.

Οὐτ' ἔτι, καὶ πρὸς ὁμόνοιαν σωτεισάσας
Ἰπσιολας θαυμασίας ἔγραψα, πρὸς τινὰς
σοφῶν

ab Agarenis (heu) imposta est: nec ibi libe-
ralibus disciplinis locus patet: nisi sibi ali-
quid forte tale inuenitur. Causa est hæc, quod
afflictiones & necessitas querendi victum &
amicitiam, grauior premit: quã ut studijs literarum
vacare liceat. Veruntamen ad percipiendas
res appositissimi sunt talium locorum incolæ: Præ-
ceptoremq; idoneum natum, breui multum di-
scendo proficiunt: cuius rei causam esse abitor,
indolis bonitatē natura insita Græcæ nationi,
& temperationem situmq; ipsorum locorum: quæ
cōmoda, præ alijs diuinitus ipsis concessa sunt: et
propere modum deleri ex eis nō possunt. Sed nubes
calamitatum; quæ singulis diebus obducitur,
Solem horum bonorum splendere, sapientiãq;
efflorescere, non sinunt. Largiatur verò
Deus aliquando laxationem & libertatem re-
stitutionemq; in antiquum statum. Sed ut testi-
ficatum tibi magis fiat: quã præstent Græco-
rum ingenia alijs: cognosce præter illa, quæ i-
pse, ut Græcorum studiosus, nosti, etiam illud,
quod nunc fit. Qui hodie veteris Romæ se-
dem Papa obtinet, magnam Scholam instituit:
& accersit pueros Græcos: ac Doctores, quos
ex Græciâ habere potuit, eis præfecit docendis.
Ac nunc (sicut literis amicorum fide dignis cer-
tior factus sum) tum Præceptores, tum Disci-
puli, è Græciâ oriundi, multi illic ope Dei ad
studia incumbunt. Hæc de Græciis, locis & homi-
nibus, charissime, hætenus.

Nunc verò cerno (id quod aliàs etiã scripsi:
nec prædicare nostris hic desino, veritatem di-
cens) omnia bona è Græciâ emigrasse, & nunc
apud vos habitare. Sapientiam dico, & ma-
thematicas aliasq; scientias, & artes optimas:
itemq; nobilitatem generis, armorum scientiã,
opes, liberalem institutionem, reliquumq; Gra-
tiarum chorum.

Græcorum uerò Charites grauis opprimit ætas:
Barbaricis fœdans moribus Aglaïam:

Sicut doctus quidam vir, Antonius Epar-
chus Corcyraeus, Græciæ euerfionem lugens, in-
gum seruitutis in gloriâ tolerantis, lamētatur,
versibus Elegiacis amplius ducentis: quorum
principium est hoc:

Pierides, nunc lugubrem depromite cantum:
Nunc lachrymas, Helicon, proijce cum gemitu.
Nunc, Charites, Iouis ætherij pulcherrima Proles,
Græcorum casum flete, dolore grauem.
Iuppiter, interitum præclaræ respice gentis:
Dura tua ð defle Græcia fata gemens.

Hic quoque Epistolas, ad concordiam perti-
nentes, mira eruditione scripsit: quas ad doctos
quos

De Constantin. periculis & cladib. 95

Eiusdem Epistolae.

σοφῶν κ' ὀνομαστῶν, καὶ πρὸς Φίλιππον Μελάγ
χθονατὸν γερμανοῦ. ἔδ' ἡ τὰ τοιαῦτα εἰς ἄσκη-
σεως: πρὸς ψῶ σοι, εἰ γράψῃς. ἐν γὰρ τῶ-
τοις, τὰ ἐλλάδι, καὶ τῶ γένεσ, ὅσην εἶχεν
δουδαμονίαν, καὶ ὅση κακῶν ἤλθεν: ἀκρί-
σεις τρανῶς.

Iterum de Athenis.

Περὶ ἀθηνῶν ἰδίως ἐγραψά σοι, καὶ
ὅσοι ἐγίνωσκον, ἐδήλωσά σοι: ὅ, τε κύρι-
σὺ μὲν, ὁ ἀνταγωνιστὴς κυρίως σεφάνης:
ὅς ἀπασίως προσαιγοῦν καὶ ἀμφοτέρους,
καὶ ἄλλοι οὐκ ἔπειμα: πᾶσι καὶ νῦν
λέγω πρὸς αὐτῶν, ὅτι καὶ πάλιν ἐρωτᾷς.
ὄρη ἀθηνῶν, τὰ πλεῖστον τῶν κείμενα
(δὲ ἰών, ὡς οἶμα, θαυμάσια αἰ. ἀθῆναι:
Διὰ τὸν αἴρα, τὸν ὑγείας αἰτίου, μνήμη, δὲ
φωνίας, καὶ ἀλλῶν καλῶν: τὸν χερόμενων ἐξ
αὐτῶν τῶν ὄρων, καὶ ἀριστον ὄντα, καὶ μυρε-
ψικόν, τὰς βοτανῶν διωάμεσι, τῶν
ἐς αἰ. ἐμφύτων καὶ ἀνεξαλείπτων αὐ-
ταῖς: ὡς ἐμπεριπατήσις. Ἰδὸν καὶ κατε-

Montes.

σκόπησα) πῦτά εἰσι. Ὁ ὕμητος, ὁ
ἀρλιος, ὁλυβακαμιτός, τῆς πάρνη-
θου, καὶ ὁ κρυδαλός. ποταμοὶ δὲ, ὁ
κηφιστός, καὶ ὁ ἰλιος.

Flumina.

Τῶν τῶν πο-
ταμῶν τῆς ὑδασι, ποτίζουσιν ἀθῆναιοι,
τὰ δ' ἄρα τῶν ἐλαιῶν, χιλιάδες ὄντα πολ-

Olea.

λαί: καὶ ἐλαιον ποίσι, δὲ ἔκωνσαντι-
νέπολις, καὶ ἄλλαι πόλις, ἐξαρκῆνται:
καὶ ἀθῆναιοι χεῖματα πολλὰ λαμβά-
νουσιν, διὰ τὰς χεῖρας, ὡς ἔχουσιν, ἐξοικονο-
μῆμεν ὁ δὲ ὄντως. ὑπὸ δὲ τῆς σοφί-
ας, ἡς νῦν ἔχουσιν, ἢ τὰ ληθῆς ἐπὶ αἰν, τῆς ἀμα-

Lingua.

θίας, τὸ ἐλαιον, λαδίφι λέγασιν, γελοίως
προφέροντες. ἀνεγνώμ δ' ἐπερ, καὶ πρὸς τῆς
πόλεως ταύτης τὰ ἱαμβικὰ ταῦτα, ὅσα ἐ-
φάνοντο ἐν τοῖς:

Epigramma.

* ἢ περίφη-
μον.

Ἐν τῶν πρὸ πολλῶν, τῶν πῦν λόγων πῦν μνῆρα,
χρυσᾶς ἀθῆνας πῦν* περιβλεπόμενον πόλιν,
σοῦτις ἢ δὲ ποικίλος κοσμημένη,
χρυσῶν ἐκκλώπιζον ἐξηρημένων
πεχρωσμένη σώμασιν, ἐμπλήτῃσι πῶς
τῆ σιλικονότῃ, ποικίλι καλαμένῃ.
Ἐάντῳ δὲ πῦν κρατῶσαν ἐν πάσαις πόλιν,
ταῦν ἐγέρσει, καὶ σοῦν ἠνθισμένων,
πολλοῖς σὺν ἄλλοις κἀλλισι θαυμάτων,
ὀκτωρ ὑπερλάμπειν τε λαμπραῖς ἰδέαις.

Ἡσὺν κ' ἄλλοις σίχοι, σὺν ἀνεγινώσκοντο
ἐπερ, ὑπὸ τῶ χρόνῳ ἐξηφανισμένοι. ταῦτα κ'
ἐπὶ πρὸς ἀθηνῶν.

Nomina Pa-
triarcharū.

Ἐδήλωσα αὐ καὶ τῶν χρόνῳ, οὗς ἤτη-
σας, πατριαρχῶν ἐνεκα: εἰμὴ ἄλλῳ ὅτι ἐν ἀπῶν βιβλίῳ, σιμαθροῖο δ' ἐντι πρὸς
ἔμαλαξῆ, ὁ ἐχὼς ὁ κύριος σεφάνης, τὸ ζητούμενον ἀλωτῶν. Ὁ δ' ἐν ζήσῳ ἐκεῖ ὅπου, ὡς ὁ τῆς
ἑστί.

quosdā & potentes, atque ad Philippū Me-
lanchthonem Germanum, misit. Quae talia si
non vidisti: mittam, si petieris. Ex ijs enim
de Grecia, & gente hac, quam felix antea fue-
rit, & in qua mala incidere postea, cognosces
evidenter.

De urbe Athenarum, aliās equidem tibi
scripsi: & quantum sciebam, notum feci (sed
& D. Symeon, D. Stephani Antagonista: qui
vos ambos amanter salutat, & nunc etiam li-
teras mittit) nihilominus tamen nunc quoque
dicam de illa, cum denud roges. Montes
Athenis vicini (qui ea meo iudicio, mirabi-
les faciunt: temperie scilicet aeris: qui homi-
nibus sanitatem praebeat, memoriam, bonas vo-
ces, & alia commodat: & ex ipsis spirat monti-
bus optimus: gratumque ex herbis odorem ef-
flat, semper inibi nascentibus, & deleri ne-
scentibus: sicut ipse per illos inambulans via-
di) sunt: Hymertus, Arilissus, Lybacamitus,
Parnothius, & Corydalus. Plurima verò,
Cephissus & Ilissus: ex quorum aquis, millia
olivarum mulea rigant Athenienses: indeque
tantum olei, quantum Constantinopoli: alijsque
civitatibus. satis est, conficiunt: unde magna i-
psis ad sui sustentationē, dextre in hoc opificio
versantibus, pecunia vis accedit. In instinctu au-
tem sapientiae, quam nunc habent, vel potius
ruditatis, oleum nō ἐλαιον, ut olim, sed λαδί-
φι, ridiculè nominant. Legi etiam de urbe
illa hos Iambos: quantum adhuc in vetusto pa-
riete apparebat:

Antiquitas matrem inclutam sapientiae,
clarissimas per orbem Athenas undique,
depicta quaedam porticus varia manu,
imaginibus ornabat excellentibus,
ad intuentium stuporem maximum,
splendore & arte, nominata P O E C I L E.

Sed hanc, caput quae caeteris fuit urbibus,
templis Deorum, porticibus & splendidis,
ac rebus alijs pluribus pulcherrimis,
illustrium aediumque magnificentia:

Sequebantur & alij versus: sed legi non po-
teram; vetustate oblitterati. Haec, in super de
Athenis.

Descripsissem tibi & tempora, quibus singu-
li Patriarchae sederunt, sicut petieras: nisi sciuis-
sem, te ex vulgari lingua libro Malaxano,
quem D. Stephanus habet, cognoscere posse. Ibi
ergo quaeres: ubi descripta inuenies nomina i-
lorū, & quamdiu sederint: iā inde à temporib.

Con-

ἑστί.

96 Theod. Zygomalæ Epistola

Βασιλείας Κωνσταντίνου τῆς μεγάλης, τῆς κρή-
 τορ Ⓞ πρώτῃ τῆς πόλεως ταύτης, ἕως ἐσχά-
 τῆς βασιλείας Ζεακῶν, Κωνσταντίνου παλαι-
 ολόγου τῆς ἑπιλεγόμενης δραγάσι (ἤρξατο
 ἡ τῆς παλαιολόγου βασιλεία ἐν ἔτει κόσ-
 μῳ 6774. καὶ διήρκεσε χρόνος 187. καὶ ἀπέ-
 ταβθη Ⓞ ἐν τῇ εἰλώσει τῆς πόλεως. Φέ-
 ρεται δὲ λόγος Ⓞ, ὅτι πρότερον μετὰ δὲ τῶν
 θεῶν μυστηρίων, τοῖς πασιμῶν αὐτῶν, τῆς βασι-
 λίσσης, καὶ πολλοῖς συγγενέσι, καὶ οἰκείοις, ἀ-
 πάντας δόποκεφάλιον θῆναι προσέταξε, τῆ
 μὴ αἰχμαλωσίας τυχεῖν: ἐφ' ἧ ἑάλω παρὰ
 τῶν ἀραρηνῶν) τὰ πατριαρχῶν γένη ἀπαι-
 ὀνόματα, καὶ τὸ σὸν γένος ἐκάστω ἑπα-
 τριάρχου. βασιλίσσης ὄνομα ὑσάτης σὺκ-
 οῦσα, Ἡρώθου γὰρ πολλὰς, καὶ ἑδρῆς μοι
 εἶχε λέγειν ἀληθείας ῥήματα, ἡ Ζεαφῶ
 δεῖξα. ἀξίω, ὅτε τυπώσης τὸ νέον, ὃ λέγεις,
 ἰσορροπῆ μὴ Ζεαφῆς ἀλλὰ ὄνομα: Ζεαφε
 δεῖ τὸ σὸν, διὰ σὺν ἀραρηνῆς.

Constanti-
 nus Draco
 nis.

Imperatrix
 ultima.

Constantini M. primi huius urbis condito-
 ris, usq. ad sinem Regni Græci: cuius postre-
 mus Imperator, fuit Constantinus, cognomen-
 to Dragases. Cæpit autem Palæologorum Im-
 perium anno Mundi sexies millesimo, septim-
 gesimo, septuagesimo quarto: ac duravit an-
 nos centum octoginta septem: occiso Constanti-
 no Dragase in expugnatione urbis. Fertur,
 huic, postquam prius S. mysteria liberis suis,
 & imperatrici, ac multis consanguineis &
 propinquis, impertivisset, hos omnes decolla-
 ri iussisset: ne in hostium potestatem vivi inci-
 derent. Imperatricis ultima nomen nescio: li-
 cet multos interrogaverim: sed nemo mihi ve-
 ritatem dicere potuit, aut historiam ostendere.
 Quando novum, de quo scribis, Historicum e-
 des: neminis ascribe nomen, præterquam tuū,
 propter Argarenos.

Observea quoque hoc: Malaxum in ijs, quæ
 ex multis collecta conscripsit, non per omnia
 veritatem sequi. Interdum enim ad gratiam
 loquitur, non nunquam ex odio. Exemplo sunt,
 quæ in Ioasaphū Patriarcham, virum sanctū,
 & nominis Græci amantem, & invidia iniu-
 ste Patriarchatu deiectum, dixit. Constat
 certè nobis: eos, qui conspiraverant contra i-
 psum in sententia ferenda, principesq. autores
 illius iniuriæ exiterūt, omnes in multa mala,
 atq. adeò in miserabile exitium, incidisse: nimi-
 rum Deo iniustum in illum suffragium latum,
 in apertū proferente (ut quidem mea fert opi-
 nio) & quòd animadversurus sit in eos: qui in
 isto homini iniquam pœnam irrogaverint: quæ
 equidem Deo acceptum, ut prius virū, & vir-
 tute per vitam præditum, fuisse arbitror. Sanè
 ab eo tempore, charissime, Ecclesia nostra tur-
 bari & iactari non cessavit: cui utinam Deus
 pacem & tranquillitatem restituat: sicuti nunc
 eius rei bona indicia apparent: quando sanctis-
 simus D. Hieremias, Patriarcham agit: vi-
 rosq. doctos & virtutis studiosos, diligit.

Exarchie meæ historiam breviter descripsi,
 ac misi: quemadmodum & D. Stephano notū
 est. Scribis inter alia, me industriè & vivide
 respondere. Id verò illorum proprium est,
 qui scribendi abundantiam in promptu &
 orationis culturā præcipuo studio, habent: &
 quibus, ut tu studes, affatim Lysia suavis est,
 & Isocratis Siren, & Herodoti dulcedo, vel
 aurea lingua Dionis. Ego verò, nisi me Episto-
 lis tuis excitasses: & ex lingua tua, verba, quæ

προσέξοις δὲ τῆτο, ὅτι ὁ μαλαξὸς, ἐν οἷς
 σωζεσθαι ψεν, ἐκ πολλῶν ἐρανισάμεν Ⓞ,
 ἔπαυτο ἀληθείαι. ἐνίοτε γὰρ πρὸς χάριμ, ἀλ-
 λοῖς πρὸς ἑχθρανῶς τὰ κατὰ τῆς ἰωάσαφ
 πατριαρχῆς, ἀνδρὸς ἀρίστου καὶ φιλέλληνο Ⓞ,
 καὶ φθόνῳ ἀδίκως τῆς πατριαρχείας ἐκ-
 πεσόντ Ⓞ. ἐγνωσκον γὰρ, ὅτι οἱ σωμαίνεσαντες
 ἐν γνώσει, καὶ πρωταίποι τῆς κακῆς, πάντες
 πολλοῖς κακοῖς περιέπεσον, καὶ θανάτοις ἐ-
 λεφνοῖς: δεικνύοντ Ⓞ οἶμαι τῆς θεῆς, πλὴν ἀδ-
 κομαυτῶν κατ' αὐτῆς ψήφου: καὶ ὅτι καὶ κη-
 λάσει αὐτῶν, ἀδίκως δίκαστον ἀνθρώπων
 παρὰ δόξαν τῶν ὁ θεός, οἶμαι, προσεδείξα-
 τν, θεῶν ὄντων, καὶ ἀρετῆ συζήσαντων. καὶ ἐκτο-
 τε κύρια φίλτατε, ἡ ἐκκλησία ἡμῶν σκανδα-
 λοῖς παλαίει: ἢ ὁ θεός εἰρηνοσφεν, ὡς νῦν,
 τῆς ἀγιώτατ Ⓞ πατριαρχῆς κυρῆς ἱερεμῆς
 πατριαρχῆντος: καὶ σὺν σωσθῆς καὶ ἀρετῆς
 ἀντεχομένους φιλεῖν Ⓞ.

De Mala-
 xo & Ioa-
 sapho Patr.

Theodosij
 Exarchatus
 & styli sui
 modesta ex
 tenuatio.

Ἐξαρχίας μου ἱστορίαν, ὡς ἐν σωτόμῳ, ἔ-
 γεγραψα, καὶ ἐπεμψα: ὡς καὶ ὁ κύριος Ⓞ σέ-
 φαν Ⓞ γνώσκῃ. Ζεαφῆς ἡμῶν τῆς ἀλλοῦ θερ-
 μῶς με δόποκεφάλιον: ὅπερ τῶν τὸ Ζεαφῆ
 πρόχειρον ἐχόντων ἐστὶ, καὶ σὺν λόγους ἐργου
 καὶ τῶν κατὰ σὲ πλεονεξῶν, τῆς λυσίας ὁ-
 σομίας, τῆς ἰσοκράτους σαρῆν Ⓞ, τῆς ἠρο-
 δότου γλυκύτητ Ⓞ, ἢ τῆς χρυσοῦς γλώττης
 τῆς δῖωνος. Εγὼ ἡ, εἰ μὴ διήγρηάς με ταῖς ἐ-
 πιστολαῖς σου: καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης τῆς σῆς, σὺν
 οὐς ὁρᾶς μὴ ἐπὶ ἠνθῆσα λόγους, πηλαμῆς ὁ-
 λας

legis, ut flores produxisset: summaque, ut ita dicam, orationis huc derivato, & in unam val-
 lem

λας εἰπεῖν μέλοχελιδ' σασ, κ' εἰς μίαν σινελά
 σασ σήραγγαι εἰλείπετό μοι τὸ σιγαῖν. σὺ δ' ἔπειρ
 διαγῆς ἐρμῆ λαβῶν ἔχεις τὸ λῶτον: ἐσθίω
 καθ' ἡμέραν, καὶ ἐπεντευφῶν, καὶ δὲ φροινό
 μεν ὅθ' ἐμ καὶ γράφω τοῖς φίλοις, σινηγο
 ρεῖς: καὶ ναμάτων σοφίας ἐμ φόρος ποιῆς: κ'
 τῆς σῆς πομδ' εἰας κ' φιλίας, ρησέσθ' ῥυακας
 καὶ παρ' ἡμῖν ὄρω σὺν θεῷ. Τὰ γὰρ φιλικὰ, ἀε
 πεμψας, τὰ πονηθέντα σοι Ἰπιδυλάμια
 κυρῶν σεφάνω, ἔκ' ἡμῶν μνημόνους, κ' δ'
 χαρῆς ἐμὲν σοι, κ' τὸ τῆς φιλίας δῶποδ' ἐχό
 μεθα) καὶ λοιπὰ αἰλά, τοῖς φίλοις δ' εἰκνύο
 μεν: κ' ἐπαμνῶσι τῶν δρετῶν σ' κ' ταῦτα ἐπαμ
 νῶσις σεφασίμ. δρεοπαγίτ' βίου ἐξεψα, κ'
 ἐπεμψα ὑμῖν, ὡς καλῶς μεμνημακί, εἰ ζή
 τῆσας, αὐτὰ δ' ἀρησῆς, ἡμεῖς δ' ἔγνωνσκε, ὅτι θεῖ
 οῦ αἰδ' ῥα τ' τοῖσ' τοῦ ἐχομεν: κ' μὲν ῥοῦ δ' ὀσοδ
 λας χρεῖς ἢ ἐκκλησία τιμα: καὶ τὸ βιβλίον
 αὐτὰ δ' ὀσοδ' ἐχομεθα, καὶ πρὸς τὰ ἐν αὐτοῖς
 γεγραμμένα λέγομεν. πρὸς ἡματισμῶν ἐκ
 κλησίας κ' οὐ κυρῶν σολομῶν ἐξεψα, κ'
 κομίσσ' σοι, ἐρίσ' σοι ἡ σαφ' ἐστέρου, καὶ πρὸς ἀλε
 ξανδρείας, τὰ πόλεως, καὶ ἀλλῶν τ' ἐκεί, κα
 ἦλθε γὰρ ἰσορήσασ τὰ ἱεροσόλυμα. ἐγὼ γὰρ ἄ
 ρει ἀτ' αἰτίας, ἀντικρὺ κύπερ παρεγνόμην
 πρὸς ἡμῶν ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ πατριάρχ
 χης ἀντιοχείας μιχαήλ, αἰτῆρ γηραιὸς, ἐτῶν
 ὡσεὶ ἑξήκοντα. σοφὸς γράμμασι δ' ἄδωμ, σύρωμ,
 κ' ἐλλῶμ μετρίως. ἔκ' ὑπογραφῶν μέμ
 πωσας, ἐν ἡ ἐξεψα μοι δ' ἄχ' ἡ σημεῖωσις δ' ἐ
 τῆς, ὅτι τ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πεφυλαγμῶν
 δ' ὀσμάτων κ' κηρυγμάτων, τὰ μὲν ἐκ τῆς
 ἐγγράφου διδ' ἀτ' αἰτίας ἐχομεν, τὰ δ' ἐκ
 τῆς τ' ὀσοδ' ὀσῶς: κ' ἀφ' ὀσῶν
 τῶν ἡμῖν, ἐν μυθῆσ' παρεδ' ἐξ' ἀμεθαί, κ' δ' ὀσο
 λυπραγμονήτω κ' ἀπελεργῶσ' σιγαῖν οἱ πα
 τῆρες ἡμῶν ἐφύλαξαν. ἐπαμνῶ γὰρ φησὶν ὑ
 μάς, ὅτι πᾶντα μὲν μεμνησθε: κ' καθὼς παρέ
 δ' ὀκα ὑμῖν, τὰς πρὸς ὀσῶς κατέχετε. καὶ ἐ
 πι. κρετῆτε τὰς πρὸς ὀσῶς, ὡς π' ἀρελάθεσ
 τε: εἴτε ἀφ' ὀσῶς, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ὑμῶν ἢ ζή
 τῶν τῶν πᾶντα τύπον ἔχ' ἐγγράφ' μαρτυ
 ρίας, οἶμαι δ' ὀσκόλως σῶσ' αἰνέσῃε. ἐν ἡ δ' ὀχο
 μαι θεῷ, τῶ πᾶντα δ' ὀσῶσ' ὀσῶσ' πᾶντα ὀμο
 νοῆσαι: ὀμολογῆσ' ἐν ἡ χρεῖς ὀμ, μίαν πίσιν,
 ἐν βᾶπτισμα: ἔτω γὰρ σινεφερε κ' ὀσῶν κ' ἰ
 δ' ὀσῶς, κ' θεοφιλῆς ἰδ' ὀσῶν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὀμμε
 κῶς εἰπεῖν, θεῶν ἐν γῆνασί κ' ὀσῶν. σὺ δ' ἐμοι,
 φέρσε, τῶν χάριμ, καὶ βροντῶσ' ὀσῶν τ'
 καλῶν, τ' ὀσῶν τῶν φημι κύρου ἰακωβου
 τ' κανκ' ἐλλ' ὀσῶν, ὀσῶσ' ὀσῶν, ὡς ἀπ' ἐμῶν κ' μνη
 μονῶν αὐτοῦ ἡμῶν ἐπῶσ' ὀσῶν, ὡς σῶσ' ὀσῶν
 θεῶν

Bidui Gerlachij.

Dionysij Areopagite vi

Schvueieeri peregrinatio.

Antioch. Patriarcha.

Fundamenta doctrinæ Græcorum.

Iliad. 20.

Salut. D. Cancellarij.

lem compulsio: aliud, quàm tacere, facere nō po
 tuisset. Tu autē à propitio Mercurio accepisti
 locum: vesceus quotidie, & cum letitia perfru
 ens. Unde fit, ut ad amicos quoq; amanter scri
 bas, & eos tuearis, ac rivulos studiorum tuorū
 ad ipsos fluere sinas: cuius generis huc etiā ma
 nasse video. Quae enim amicitia gratia à te scri
 pta sunt: nempe carmen in nuptias D. Step
 hani (in quo & nostri meministi: pro qua beneu
 olentia significatione, gratiam equidem tibi ha
 bemus) & alia quaedam, amicis monstramus:
 quibus studium tuum probatur. Areopagite
 vitā descripsi, & vobis misi, id quod bene me
 mini. Inuenies etiam tu istic, modò queras. Sci
 to, eum virum, à nobis diuinum haberi: & se
 cundum Apostolos Christi, ab Ecclesia hono
 rari: librumq; eius à nobis probari: & fide di
 gna, quae in eo scripta sunt, dici.

Quod ad vestitum Ecclesiasticū attinet: D.
 Solomon depinxit, & afferet tibi. Narrabit ti
 bi quoq; certiora de urbe Alexandria, et Theo
 poli, & illorum locorum alijs. Descendit enim
 hinc, visurus Hierosolymam. Ego verò Attali
 am usq; , è regione Cypri sitam, tantum veni.
 Ante quatuor menses venit huc Antiochie
 Patriarcha Michael, senex annorum circiter
 CXX. lingua Arabica & Syriaca peritus, &
 Graeca mediocriter: cuius subscriptionem tibi
 mitto in ea, quam mihi scripsit, benedictione.

Hoc etiam scito: Dogmata Ecclesiae nostrae,
 parim testimonijs S. Scripturae constare, par
 tim Apostolorū traditione: quas traditiones,
 tanquam mysteria, accepimus: & Maiores nos
 tri, citra curiosam inquisitionē, silentio in his
 acquieuerūt. Laudo vos (inquit) quòd om
 nia mea meministis: & quas tradidī vo
 bis traditiones retinetis. Et: Tenete tra
 ditiones quas accepistis: siue per sermo
 nem, siue per Epistolam. Vos verò istic,
 omnia ad amussim S. Scripturae exigētes,
 difficulter assensuros puto. Vnum hoc o
 pto à Deo, qui omnia potest: ut omnes
 consentiant: cōfiteutes vnum Christum,
 vnā fidem, vnum baptisma. Id & pu
 blice, & priuatim conduceret: & maxi
 me probaretur Deo, penes quem eius
 rei potestas est.

Iam verò tu, humanissime amice, gratia or
 natum, & magnificum Praeconiū rerum bo
 norum, sapientissimum D. Iacobū, Cancellari
 um vestrum, nomine meo saluta: ut q; memor
 nostri sit, hortare: ut qui, Deo bene iuuante,
 possit.

2. Cor. 11.

2. Thess. 2.

Ephes. 4.

E. Γ. Π. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ἰεὺ δ' ὠμίμενον, ὡν ἡ γράμματα ἔχει παρ' ἡμῶν
 δριτκομὲν, κελύετω ἡμᾶς, καὶ ἐπιλέσο-
 μεν δ' ἄψυχότατα. ἀσπάζομαι ἔτι τὴν θεολό-
 γον κύριον ἀδελφὸν μῦθον. προσαιγοῦ δ' ὡς τὴν
 τε ἐναρμόνιον λύραν τῆ σῶν σοφῶν μαθητῶν
 κρομμύλιον δέξωσ τῶν πλήκτρων τῆς σῆς δ' ὀ-
 μασίας καὶ διδασχῆς καὶ λοιπῶν, ὅσοι ἡμᾶς διὰ
 τῆς σῆς φιλίας ἐγγήροισιν. βιβλίωμ ἐνεκά τε
 νωμ γράφω πρὸς κύριον σέφαινον μὴ πετυ-
 πομὲν ἔτι πῆνακα αὐτῶν πέμψω: καὶ εἰ ἐ-
 τυπῆντο, γρήσιμον ἴδ' ὄθεν φρονήεις τῆς ἐ-
 νεκά: καὶ γράψοις ἀπὸ κρησίου: καὶ εἰ βέλγησθον
 πέμψω ἀσφαλαῖς τὰ βιβλία.

De libris qui-
busdam.

Conclusio
Epistolæ.

Ορᾶς τὴν πάθον, αἷς τυραννικῶν ὀργῶν πᾶσα ἡ
 τὴν ὀμηλίαν ἠπαλοῖσθαι, ἔμετρα παρέβημεν
 Ἰπποκράτης τῶν ἄλλων ἄλλοι, καὶ ἐν ταῖς τῆς λό-
 γων γενόμενοι, ἔτι ἰστέ χαλασάσθαι αὐτῶν,
 εἰς τὴν ἀσφαλή τῆς σιωπῆς ὠρμήσωμεν λιμέ-
 να. πετράδιον γὰρ, ἔσθ' Ἰπποκράτης, ἡ δὲ πέμ-
 πομεν: καὶ τῆς μακροχρησίας συγγνώμη, αἰ-
 παρ' ἡμῶν γυναικῶν, ἡ τε σύζυγος Ἐρήνη, καὶ
 ἡ ταύτης μήτηρ Θεοδώρα, καὶ ἡ ἀδελφὴ μὲν
 μαρία, ταῖς ὑμετέρας, κύριος αὐτῆ, φίλιπα
 καταφιλάσθαι, καὶ ποθέσθαι: διχαρεῖσθαι καὶ
 διὰ τὸ σμικρὸν τὸ ἀραῖον; ὃ ἐπέμψαν
 καὶ τῆς φιλίας σημεῖον διὰ φυλάτθαισιν. φίλ-
 περὶ ἡ καὶ σφάπτει σὺ; δὲ ζώοις, ἀλόχε μὲν
 σμυνης ἡμαῖα μακρῶν, τὴν τελευτῶν σα τέ-
 νων. ἐγράφημοι τῶν τέλων, ἀπριλ-
 λῶν Ἰ' ἔ, ἀπ' ἀ' ἀπὸ τῆς
 σιωπῆς.

Salutatio ma-
tronaum.

ὁ κατὰ πάντα τῆς αὐθεντίας σου, Θεοδῶσι
 Ζυγομαλάς, ὀπρωτονοτῆρ.

possit. Gratificabimur vicissim promptissimè:
 si quid eorum velit, que apud nos inveniu-
 tur. Salvere quos, Theologi D. Davidus Alu-
 sam iubeo. Salutem item, concinna lyra morū
 doctōrū Discipulorum dico: quam bene plecto
 tua in docendo diligentia pulsas. Ceteris deni-
 que, q nos interueni amicitia tua cognouerūt.

Et D. Davi-
dem Chytrę
um.

Scribo ad D. Stephanum de libris quibusdā,
 nondum excusis, eorum indicem mittens: quos
 excudi, utile foret. Ergo hoc tibi cura sit: et re-
 sponsum rescribere tunc, ubi volueritis, tuō mit-
 tam libros.

Viden' amorem, quantus sit tyrannus? Vi-
 den' quam sit verbosus: ita, ut iam modum ex-
 cesserimus Epistola? Horum igitur nunc satis:
 et hoc loco vela orationis contrahentes, in tu-
 to silentij portu stationem queramus. Quater-
 nionem enim iam, non Epistolam, mittimus.
 Quare verbositati veniam peto.

Mulieres nostræ, uxor mea Irene, eiusq; ma-
 ter Theodora, et soror mea Maria, vestras
 uxores, dominas suas, amantissimè, et cum
 desiderio, salutant: gratiasq; pro lintheolo acu-
 riōto agunt: et in memoriam amicitia conser-
 uant. Tu verò, charissime amice, coniuge cum
 Chara bene viuas tempora longa, nec non dul-
 cissimis cum liberis tuis. Absolui hæc VII.

die Aprilis, anno restituta Salutis
 CIO IO LXXXI.

Tuus in omni re,
 Theodosius Zygomalas, Proto-
 notarius.

B I V S.